SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2497

av Mattias Karlsson Bergman m.fl. (SD)

Idrottsfrågor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avslutande av riktade integrationsuppdrag till idrotten och om att idrottsstöden främst ska främja idrott och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nationell strategi för att främja anordnandet av idrottsmästerskap på alla nivåer i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utredning om hur städers värdskap för idrottsmästerskap kan underlättas och förenklas och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Sveriges hållning till internationella idrottsmästerskap och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om statens ansvar för reella möjligheter att delta i idrott oavsett funktionsförmåga och om stärkt inkludering av parasport i idrottsrörelsens ordinarie verksamhet i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tydligare uppdrag och ansvarsfördelning mellan staten, kommunerna och idrottsrörelsen för en mer tillgänglig och likvärdig parasport i hela landet och tillkännager detta för regeringen.

7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tydligare resursstyrning för parasport med fokus på tillgänglighet, effektivitet och likvärdighet i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av färdtjänstlagen och andra relevanta regelverk för att möjliggöra parasportares resor med nödvändig specialutrustning till träningar och tävlingar och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ändrade regler för att möjliggöra personlig assistans vid idrottsutövande och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett uppdrag till en lämplig aktör att inventera tillgänglighetsanpassade idrottsanläggningar i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ytterligare insatser för parasportare och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om undersökning av möjligheterna till förbättrad tillgång till specialutrustning genom parasportotek för uthyrning och utlåning samt samverkan mellan föreningar, myndigheter och näringsliv om behov, finansiering och uppbyggnad och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nationell strategi för inkludering av personer med intellektuell funktionsnedsättning i idrottslivet och om satsningar för att uppmärksamma Special Olympics på motsvarande sätt som Paralympics och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om gemensamma ansökningar om stora idrottsmästerskap och samordning av internationella idrottsevenemang mellan Sverige och övriga nordiska länder och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om elitidrottens betydelse som inspirationskälla för ungas idrottande och för den nationella sammanhållningen och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en mer likvärdig och nationellt sammanhållen rörelsesatsning i skolan genom ett uppdrag till Riksidrottsförbundet om tydligare nationella riktlinjer, stärkt stöd till skolor med

lågt deltagande, systematisk och jämförbar uppföljning av deltagande, kvalitet och resultat samt incitament för skolors deltagande i samverkan med föreningslivet och tillkännager detta för regeringen.

17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ytterligare åtgärder för att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om prioritering av barns och ungas behov vid brist på träningstider och anläggningar samt om regeringens uppmaning till Riksidrottsförbundet att undersöka hur undanträngning av barn och unga kan undvikas och anläggningstätheten i landet ökas och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förslag från regeringen till riksdagen om idrottens skatteregler under det kommande året och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nationell bygg- och renoveringssatsning för att tillgodose de största behoven och motverka bristen på idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om införande av en nationell anläggningsfond efter dansk förebild för innovativa lösningar vid nybyggnation, tillbyggnation och renovering av idrottsarenor, idrottsytor och lokaler och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett uppdrag till en lämplig myndighet eller annan aktör att tillhandahålla ett nationellt kompetenscenter för stöd och expertis till kommuner och regioner om byggnation, renovering, underhåll och finansiering av idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en genomlysning av bullerreglerna så att regelverket inte missgynnar barns idrottande och fritidsaktiviteter, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett uppdrag till en lämplig aktör att säkerställa en upprätthållen dialog mellan polis, klubbar och supportrar för trygga och säkra idrottsevenemang och tillkännager detta för regeringen.

25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en samlad utredning av åtgärder för att underlätta kombinationen av elitsatsning, utbildning och arbetsliv, inklusive frågor om CSN-regler och sjukpenninggrundande inkomst, och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Främja idrott – integrationsuppdrag är något annat

Idrottsrörelsen i Sverige är vår största förening som når ut till över en miljon barn och ungdomar. Med dagens digitala utveckling som gör oss allt mer stillasittande är det ovärderligt att idrottsföreningarna klarar av att ge nästan vartenda barn i vårt samhälle möjlighet att röra sig och ha en aktiv fritid.

Flera rapporter visar att vi blir mer stillasittande med negativa hälsoeffekter som följd. Oavsett vilken rörelseaktivitet vi gör visar forskning att ett aktivt liv ger oss bland annat bättre skolresultat och hälsa. Bunkeflomodellen är ett tydligt exempel på att daglig aktivitet och idrott förbättrar skolresultaten. Utifrån det borde varje skola inspireras av Bunkeflomodellen.

Riksidrottsförbundet har på eget initiativ arbetat fram en ny reformagenda kallad ”Strategi 2025”. Tanken är att man ska kunna idrotta hela livet. Riksidrottsförbundet har länge sett en tendens till att ungdomar slutar idrotta i yngre tonåren, för att sedan börja idrotta igen vid vuxen ålder. Strategi 2025 ska få idrottsföreningar att erbjuda idrott till alla oavsett ålder, med eller utan tävlingsinslag. Det är en bra målsättning.

Den föregående socialdemokratiska regeringen satsade årligen miljonbelopp på att använda idrottsrörelsen som ett integrationsprojekt, genom att öronmärka anslag till idrottsrörelsen kopplat till diverse olika integrationspolitiska uppdrag. Även om deltagande i idrottsrörelsen kan bidra till integrering i samhället, så bör inte staten ålägga idrottsföreningar ett integrationsuppdrag. Idrotten har många mervärden, men i och med rörelsens ofta ideella karaktär bör stöden främst utgå för det som de ideella krafterna främst är engagerade för, det vill säga idrotten. Idrottsstödens syfte är att främja idrott, och integrationsuppdrag är något annat. Av den anledningen bör inte integrationssatsningar åläggas idrotten.

Den föregående socialdemokratiska regeringen har under flera år riktat anslag mot uppsökande arbete inom utsatta områden i försök att få fler barn, framför allt flickor, att

idrotta. Den dåvarande regeringens ambition med satsningarna var att påskynda integrationen. Det är enligt oss en för tung börda för idrottsrörelsen att bära, och signalerar att idrott för idrottens eller hälsans skull inte är gott nog. Dessutom är Sverigedemokraternas utgångspunkt att välfärdssatsningar ska göras brett, och inte skilja på var man bor eller vilket kön eller vilken etnicitet individer har. Att idrotta handlar om att ha roligt, hitta nya vänner, utveckla en ny talang och framförallt känna sig sedd. Att idrotta ska vara kul, och göras för idrottens skull. Eventuella positiva effekter, så som integration eller uppfostrande av stökiga ungdomar, är bra men politiken bör inte uppdra åt idrottsrörelsen att lösa samhällsproblem. Idrottsrörelsen bygger på ideella krafter av människor som engagerar sig för idrottens skull. Att uppdra åt dessa ledare att inte enbart vara fotbollstränare, utan även uppfostrare och integreringsambassadör, kan få negativa effekter på det ideella engagemanget. Det är den offentliga maktens ansvar att lösa samhällets integrationsproblem, inte idrottsrörelsens.

Oavsett blir idrottsrörelsens positiva effekter kraftigare om stödet till idrotten riktar sig till hela samhället. Det betyder att vi, över hela landet, behöver uppmuntra till deltagande och engagemang i civilsamhället och idrottsrörelsen. Utifrån det vi anfört ovan bör alla riktade integrationsuppdrag till idrotten avslutas.

Mästerskap i Sverige

Regeringen bör ta fram en nationell strategi kring hur vi kan anordna mästerskap i alla divisioner i Sverige. De flesta av våra större städer har idag påkostade arenor som skulle kunna användas flitigare. Mästerskap har en positiv effekt på samanhållningen, eftersom det blir lägereldar som vi lätt kan samlas kring. Utöver det bidrar Sverige i högre grad till det internationella brobyggandet i och med att multinationella sportevenemang skapar mötesplatser nationer emellan.

Vissa städer fokuserar särskilt på att ansöka om mästerskap för barn och ungdomar medan andra städer fokuserar på mästerskapen för professionella idrottare. På så vis kan vi i högre grad nyttja arenor över hela landet samtidigt som städer får möjlighet att synas. Gothia Cup, världens största ungdomscup inom fotboll, är ett sådant exempel där tävlingen haft positiva effekter på Göteborgs varumärke samtidigt som det samlar tusentals ungdomar kring tävling och träning. Därför bör det utredas hur städers värdskap för mästerskap kan underlättas och förenklas.

Sveriges ställningstagande vid tilldelning av stora mästerskap

Idag tilldelas stora mästerskap till länder med bristfällig demokrati och mänskliga rättigheter. Internationella idrottstävlingar för inte bara med sig folkfester och underhållning; i vissa fall bidrar de till att förbättra bilaterala relationer stater emellan. Tyvärr har större mästerskap som OS och fotbolls-VM tilldelats stater som inte ställer upp på de mest grundläggande mänskliga rättigheterna.

Ett exempel i närtid är fotbolls-VM i Qatar år 2022. Ett mästerskap som ifrågasattes och kritiserades redan innan det spelades. Åren innan mästerskapet kom rapporter om hur gästarbetare utnyttjades, och vissa rapporter påvisar att 6 500 gästarbetare dog under tiden de arbetade i Qatar. Arenor för internationella mästerskap ska byggas under goda arbetsförhållanden, och länder som tillåter slavliknande arbetsvillkor vid byggandet av arenor bör fråntas sitt värdskap för mästerskapet. Sveriges hållning till var och hur internationella mästerskap anordnas ska vara tydlig med att denna form av anordnande är oacceptabelt. Arrangerandet av internationella idrottsevenemang ska ske inom ramen för de mänskliga rättigheterna.

Om värdlandet inte respekterar de grundläggande mänskliga rättigheterna ska de inte tilldelas mästerskap. Oavsett hur stora summor de kan donera till det internationella samarbetsorganet eller om de är redo att investera stora summor i spektakulära arenor. Sveriges hållning vid sådana mästerskap ska vara tydlig med att sådana arrangemang av idrottsmästerskap är oacceptabla. Denna hållning bör förmedlas av den svenska statsapparaten och det svenska idrottslivet. Nyligen har det rapporterats om att Ryssland välkomnas tillbaka till större internationella mästerskap, bland annat att de tillåts delta i ishockey-VM. Det är en oroande utveckling. En överhängande risk är att internationell idrott används för att normalisera eller legitimera Rysslands agerande i ett bredare utrikes- och säkerhetspolitisk kontext. Vi ser därför allvarligt på frågan och förutsätter att svenska företrädare i internationella idrottsförbund noggrant bevakar utvecklingen.

Parasport

Parasporten är en viktig del av idrottsrörelsen och ska vara tillgänglig för alla, oavsett funktionsförmåga. Under senare år har utvecklingen gått mot en ökad inkludering, där fler specialidrottsförbund inom Riksidrottsförbundet integrerar parasport i sina ordinarie verksamheter. Det är en positiv utveckling som bör stärkas ytterligare.

Samtidigt är tillgången till parasport fortsatt ojämn över landet. I många kommuner saknas fortfarande fungerande verksamhet, vilket begränsar möjligheterna för personer med funktionsnedsättning att delta i idrott. Brist på utbildade ledare, otillgängliga anläggningar och otydlig ansvarsfördelning mellan stat, kommun och idrottsrörelse utgör hinder för utvecklingen. Särskilt personer med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar riskerar att hamna mellan stolarna.

Staten har ett ansvar att säkerställa att idrottspolitiken når alla. Det kräver en tydligare styrning av resurser och uppdrag, med fokus på tillgänglighet, effektivitet och likvärdighet i hela landet. Parasporten ska inte ses som en särlösning, utan som en självklar del av idrottsrörelsen.

Se över färdtjänstlagen

Det finns flera regelverk som försvårar för parasportare. Personer med funktionsnedsättningar som behöver specialutrustning för sitt idrottsutövande stöter ofta på hinder när de reser med färdtjänst. Till exempel kan de inte ta med sig sin specialrullstol med färdtjänsten, vilket kan göra det svårt att delta i träningar och tävlingar. Dessutom kan vissa personer ha en begränsad mängd färdtjänstresor till förfogande, vilket kan göra det svårt att ta sig till idrottsanläggningar. För att möjliggöra parasportande för personer med funktionsnedsättningar är det nödvändigt att förändra vissa av de befintliga reglerna. Regeringen måste se över bland annat färdtjänstlagen och andra lagar som påverkar parasportare, så att personer med funktionsnedsättningar kan ha med sig sin utrustning och ta sig till sina träningar. Genom att ändra dessa lagar kan vi göra det lättare för personer med funktionsnedsättningar att delta i sport och motion på lika villkor som alla andra. En annan fråga är tillgången till personlig assistans vid idrottsutövande. Vissa personer med funktionsnedsättningar har personlig assistans, men kan inte få hjälp vid idrottsutövande på grund av befintliga regler. Detta kan hindra personer med funktionsnedsättningar från att delta i idrottsaktiviteter och kan även påverka deras hälsa och välbefinnande. Därför är det nödvändigt att förändra reglerna så att personlig assistans kan användas vid idrottsutövande. Genom att tillåta personlig

assistans vid idrottsaktiviteter kan personer med funktionsnedsättningar få den hjälp de behöver för att delta i sport och motion på lika villkor som alla andra. Regeringen behöver se över färdtjänstlagen och andra relevanta lagar för att göra det lättare att ta med sig special-utrustning och att ta sig till träningar och tävlingar.

Invertering tillgänglighetsanpassning

Även bristen på lokalanpassade arenor och idrottsplatser är ett problem. Idag saknas en sammanställning och samlad bild över vilka idrottslokaler som är anpassade för personer med funktionsnedsättning. Därför behöver en inventering av vilka idrotts-anläggningar som är tillgänglighetsanspassade göras av en lämplig aktör.

Pandemin påverkade parasporten särskilt mycket, upp till 40 procent av utövarna har slutat med sin fysiska aktivitet. Parasportare överlag är en grupp där det finns en stor andel fysisk ohälsa och idrotten är central för att de ska ha en god hälsa. De punktinsatser som idrotten nu gör för att få tillbaka barn och unga till idrotten behövs men ytterligare insatser måste göras för att locka tillbaka parasportare till idrotten.

Utrustning för parasport

Specialutrustning för parasport är ofta en nödvändig förutsättning för personer med funktionsnedsättning att kunna utöva sport och delta i tävlingar. Tyvärr är kostnaden för denna utrustning ofta hög och kan vara svår för enskilda personer eller mindre föreningar att bära ensamma. Detta kan innebära att vissa personer som vill prova på parasport eller fortsätta sin träning kan hindras på grund av bristande tillgång till utrustning. För att möta denna utmaning finns det olika lösningar som kan utforskas. En av dem är att etablera parasportotek, där specialutrustning kan hyras eller lånas ut till personer och föreningar som behöver den. På så sätt kan fler personer få tillgång till den utrustning som behövs för att kunna utöva sport och delta i tävlingar. För att skapa en hållbar parasportinfrastruktur är det viktigt att samarbeta med olika intressenter, inklusive föreningar, myndigheter och näringslivet. Genom samverkan kan man identifiera behoven av parasportutrustning, utveckla en plan för hur man kan finansiera och bygga upp en infrastruktur för parasportotek och utvärdera vilken typ av utrustning som behövs på olika platser.

Special Olympics och idrott för personer med intellektuell funktionsnedsättning

På samma vis som en nationell strategi och en större uppmärksamhet kring Paralympics ska finnas, bör liknande satsningar göras för att uppmärksamma Special Olympics som riktar sig till personer med en intellektuell funktionsnedsättning.

Personer med intellektuell funktionsnedsättning kan ofta ha svårt att hitta meningsfull fritid och kan drabbas av isolering, inaktivitet och mental ohälsa. Denna grupp möter ofta fördomar från omgivningen, vilket hindrar dem från att delta på ett naturligt sätt i samhället. Därför är det av största vikt att en nationell strategi finns på plats för att inkludera även denna grupp i idrottslivet.

Nordiska mästerskap

Sverige bör tillsammans med våra nordiska grannländer framöver gemensamt ansöka om stora mästerskap. Internationella mästerskap innebär stora ekonomiska och infrastrukturella utmaningar, och även om det finns vissa långsiktiga ekonomiska fördelar med att arrangera större mästerskap är det fortsatt svårmotiverat ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. Skulle Sverige vara medarrangör tillsammans med våra nordiska grannländer skulle detta minska kostnaderna avseende de investeringar som krävs för att arrangera ett större mästerskap.

De nordiska fotbollsförbunden har gemensamt ansökt om att få anordna damfotbolls-VM 2027 i Norden. Det är inte avgjort vilket land som blir värdland för det mästerskapet, men allt fler nationer vill arrangera stora mästerskap gemensamt med ett eller flera grannländer. Det här visar på en förändring inom arrangörsansvaret. Samarbete på detta område de nordiska länderna emellan kan stärka den nordiska samhörigheten. Därför bör Sverige, i enlighet med det som anförts ovan, sträva efter att samordna internationella idrottsevenemang med övriga nordiska grannländer.

Elitidrottarna som förebilder och deras betydelse

Elitidrottarnas roll i samhället ska inte underskattas. De underhåller svenska folket i mästerskap och de inspirerar oss att nå nya mål. Många av våra stora idrottare har själva haft en förebild som de hejat fram. Inspiration och engagemang går från generation till generation. De lyckas samla svenska folket som ingen annan kan. Elitidrotten fyller därför en viktig roll som inspirationskälla för ungas idrottande, samtidigt som de bidrar till nationens sammanhållning när de tävlar för Sverige i internationella idrottstävlingar.

Stärkt och mer likvärdig rörelsesatsning i skolan

Riksidrottsförbundet har sedan tidigare ett uppdrag att stärka barns intresse för idrott och rörelse genom den så kallade Rörelsesatsningen i skolan, något Sverigedemokraterna ställer sig positiv till, då denna syftar till att stärka barns hälsa, välbefinnande och studieresultat genom ökad fysisk aktivitet och samverkan med föreningslivet. Satsningen har visat goda resultat i de skolor som deltar, med ökad rörelse, förbättrad studiero och stärkt trivsel.

Samtidigt kan vi konstatera att genomslaget i landet är ojämnt. Trots att över 1 400 skolor i nära 200 kommuner deltar, är det fortfarande många skolor som inte tar del av satsningen. En viktig förklaring är att arbetet ser olika ut mellan RF-SISU-distrikten, vilket leder till varierande förutsättningar för skolor att delta. I praktiken innebär detta att barns tillgång till fysisk aktivitet i skolan i alltför hög grad beror på var i landet de bor. Sverigedemokraterna menar att detta behöver åtgärdas. Rörelsesatsningen bör utvecklas för att säkerställa en mer likvärdig och nationellt sammanhållen struktur.

Mot denna bakgrund föreslår vi att regeringen ger Riksidrottsförbundet i uppdrag att ta fram tydligare nationella riktlinjer för hur Rörelsesatsningen i skolan ska bedrivas, i syfte att minska skillnaderna mellan distrikten, stödet till skolor stärks, särskilt i områden där deltagandet idag är lågt, för att sänka trösklarna att ansluta sig till satsningen. Vi måste se till att uppföljningen av satsningen utvecklas så att deltagande, kvalitet och resultat kan följas upp på ett mer systematiskt och jämförbart sätt. Det måste skapas incitament för skolor att delta i samverkan med föreningslivet, exempelvis genom riktade stimulansmedel eller integrering i skolans uppdrag.

På så sätt kan Rörelsesatsningen i skolan gå från att vara ett framgångsrikt men ojämnt initiativ till att bli en bärande och likvärdig del av skolans arbete med hälsa och kunskap i hela landet.

Idrott för äldre

Att säkra barn och ungdomars tillgång till idrott och fysisk aktivitet är en angelägen uppgift. Lika viktigt är det dock att göra detsamma för våra äldre medborgare. Vi vet att idrott och friskvård kan motverka många ålderssjukdomar. Bland annat kan idrott bidra till att förhindra fallolyckor, och samtidigt kan idrott och rörelse bidra till att bryta den sociala isolering som många äldre upplever. Vi tillsammans med regeringen satsar

också extra anslag i budgeten för idrott för äldre. Satsningar på idrott för äldre är således inte bara bra för den enskilde, det gynnar hela samhället. Studier från bland annat det danska socialdepartementet har visat att satsningar på idrott för äldre är en samhällsekonomisk vinst genom att det medför minskade vårdbehov. Liknande studier har även gjorts i Sverige. Tyvärr är de regionala skillnaderna när det gäller äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet fortfarande väldigt stora. Pensionärernas riksorganisation (PRO) uppger till exempel att man i nästan hälften av landets kommuner inte får något stöd alls för sin motionsverksamhet för äldre och att bristen på aktivitetslokaler är stor. Vi föreslår därför att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att ytterligare åtgärder bör vidtas i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet över hela landet. Vi är beredda att permanenta satsningar som går i denna riktning.

Idrott för vuxna

Bristen på träningstider beror till stor del på lokal- och anläggningsbristen. Arbetet med att lösa problemet har precis påbörjats av Boverket, och det kommer att ta många år innan det är helt löst. Just nu finns det inte tillräckligt med träningsmöjligheter för alla, och barn och ungas träningstider har börjat bli färre på grund av att vuxna tar plats på träningsanläggningarna. Det är självklart viktigt att även vuxna kan idrotta och hålla sig i form, men det får inte ske på bekostnad av barn och unga. Idrottande är väldigt viktigt för barns utveckling och ger en grund för att fortsätta idrotta under hela livet. Därför bör barn och ungas behov prioriteras framför vuxnas, så länge det råder brist på träningstider och anläggningar. Genom att lösa bristen på anläggningar kommer många problem att lösa sig själva. I motionen presenteras förslag på hur anläggningsbristen kan åtgärdas. Till dess borde regeringen uppmana Riksidrottsförbundet att undersöka hur man kan undvika att barn och unga trängs undan och hur man kan öka anläggningstätheten i landet.

Skatteregler

År 2004 tillsattes en statlig utredning för att se över föreningars skatte- och avgifts-situation. Utredningen tillsattes eftersom skattereglerna ansågs ha blivit svåra att efterleva. I utredningen ”Nya skatteregler för idrotten” (SOU 2006:23) presenterades ett antal förslag på hur beskattningen kan anpassas för den moderna idrottsrörelsen. Trots konkreta förslag på hur idrottsföreningars skattesituation kan förenklas och förtydligas

verkar den politiska viljan att ta tag i frågan saknas. Istället för att följa upp utredningen med en proposition tillsatte dåvarande regering en ny utredning (SOU 2009:65), denna gång för att utreda beskattningen för alla ideella föreningar. Inte heller denna utredning resulterade i någon proposition från regeringen. Riksidrottsförbundet har uttryckt oro över att Skatteverket har börjat tillämpa regelverket på ett sätt som innebär att professionell idrott inte längre räknas som allmännyttig verksamhet. Detta har också medfört att föreningars intäkter från professionell verksamhet är obegränsat skattepliktiga. Detta beslut kan få allvarliga konsekvenser för idrottsföreningarna och deras möjlighet att bedriva sin verksamhet. Riksidrottsförbundet anser att idrottsföreningar som bedriver professionell verksamhet bör kunna anses som allmännyttiga och att deras intäkter från professionell verksamhet bör vara begränsat skattepliktiga. Utöver det så har Skatteverket ändrat sin praxis vad gäller beskattningen av föreningars secondhandförsäljning. Riksidrottsförbundet menar att Skatteverkets tolkning drabbar föreningars barn- och ungdomsverksamhet negativt. Sverigedemokraterna anser att det är hög tid att ta sig an frågan och att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om idrottens skatte-regler under det kommande året.

Nationell anläggningsbrist

Runt om i hela Sverige råder det idag brist på anläggningar. De som byggdes mellan 40-talet och 50-talet är i stora behov av renoveringar, samtidigt som ett flertal kommuner inte har byggt nya anläggningar för att möta det behov som finns. Många barn och ungdomar blir hindrade från att utöva idrott och röra på sig på grund av anläggningsbristen, vilket leder till att de hamnar i köer. För att lösa detta behövs en nationell satsning på att bygga och renovera anläggningar för att tillgodose de största behoven. Den dåvarande regeringen tillsatte en utredning där Boverket presenterade en rapport som är ett litet steg i rätt riktning.

Nationell anläggningsfond

Sverige bör införa en anläggningsfond för innovativa lösningar på idrottsarenor, ytor och lokaler. Fonden bör efterlikna den som inrättades i Danmark vid namn LOA-fonden (lokal- och anläggningsfond). Där ansöker man om bidrag ur fonden vid nybyggnation, tillbyggnation eller vid renovering av en idrottsanläggning. Med fondens bidrag kan man på ett innovativt sätt bygga om befintlig miljö till en mer modern och bättre

anpassad miljö för idrott och rörelse. I Danmark har fonden fungerat väl och direkt bidragit till nybyggnation av idrottsanläggningar. Sverige bör efterlikna och införa liknande koncept för att bygga bort bristen på idrottsplatser och anläggningar.

Regeringen gav förra året Boverket ett uppdrag som resulterade i rapport 2021:6 Miljöer för idrott och fritid. Rapporten visar flera aspekter som Sverigedemokraterna belyst. Det är viktigt att regeringen går vidare med rapportens innehåll för att möjliggöra flera idrottsanläggningar. Inom ramen för Tidöavtalets budgetsamarbete genomförde vi satsningar för att möta bristen på anläggningar. Boverket fick i uppdrag att stödja kommuner och föreningar, samtidigt som Riksidrottsförbundet tillfördes 240 miljoner kronor för nybyggnation och renovering av idrottshallar och andra idrottsanläggningar.

Nationellt kompetenscenter

En stor anledning till att bristen av anläggningar uppstått är att det inte funnits en sammanhållande knutpunkt som kan bidra med expertis till kommuner när det kommer till byggnationen av nya idrottsanläggningar. Kommuner och regioner har själva var för sig behövt samla in kunskap och expertis avseende hur man renoverar eller bygger nya idrottsanläggningar. Istället för att samla all kunskap på ett ställe har man behövt uppfinna hjulet gång på gång. Ett nationellt kompetenscenter skulle kunna erbjuda kunskap, tips och inspiration på hur man renoverat och underhållit anläggningar för att effektivisera processen och i slutändan även minska kostnaderna. Dit ska kommuner och regioner kunna vända sig för att rådfråga och få experthjälp för exempelvis renoveringar eller ta fram en finansieringsplan.

Kommuner och regioner har inte haft råd att upprätthålla annat än akut upprustning. Genom att dela erfarenheter kan effektivisering spara både tid och resurser. Det är bra för alla involverade parter. Detta uppdrag bör läggas på en lämplig myndighet eller annan aktör.

Bullerregler

Allt fler intressen konkurrerar om samma yta: bostäder som idrottsplatser. I många städer förtätar man staden vilket får till följd att idrottsytor och bostadsytor hamnar mycket nära varandra.

I bland annat Stockholm har det här lett till en konflikt mellan de boende och idrottsföreningar. De boende har klagat över höga bullernivåer, medan idrottsföreningen

menar att barn och ungdomar som idrottar inte kan anses som ett störande moment enligt befintliga bullerregler.

Med tanke på den anläggningsbrist som råder och det förtätningsarbete som genomförs i flera städer bör en genomlysning göras avseende bullerreglerna. Det kan inte vara rimligt att barns idrottande ska bli lidande till följd av ett omodernt regelverk som missgynnar deras idrottande och fritidsaktivitet.

Villkorstrappan

Innan coronapandemin diskuterades villkorstrappan. När restriktionerna omöjliggjorde större publik försvann debatten men blossade upp igen lika fort som restriktionerna slopades. Stämningen mellan polis, klubbar och supportrar var under en period irriterad.

Det viktigaste under ett idrottsevenemang är en trygg och säker upplevelse. Det är av stor vikt, och det ligger i allas intresse att dialogen mellan polis, klubbar och supportrar fungerar. Därför bör lämplig aktör få i uppdrag att säkerställa att dialogen upprätthålls mellan polis, klubbar och supportrar för trygga och säkra idrottsevenemang.

Elitsatsning

Ytterligare åtgärder behöver vidtas för att göra det enklare att genomföra en elitsatsning i Sverige. Under gymnasietiden finns flera idrottsinriktade utbildningar som möjliggör en satsning på elitnivå, men tiden därefter är betydligt mer utmanande. Högre utbildning är ofta svår att kombinera med en elitsatsning, samtidigt som nuvarande CSN-regler kan försvåra möjligheterna ytterligare. Samtidigt finns utbildningar, exempelvis inom Försvarsmakten och räddningstjänsten, som lämpar sig väl för personer som idrottar på elitnivå.

Även frågan om sjukpenninggrundande inkomst (SGI) utgör ett problem för elitidrottare. En del av deras försörjning består av stipendier som inte är SGI-grundande, vilket skapar ekonomisk osäkerhet vid exempelvis sjukdom eller föräldraledighet.

Mot denna bakgrund bör regeringen samlat utreda vilka åtgärder som krävs för att underlätta för personer som vill kombinera en elitsatsning med utbildning och arbetsliv.

Mattias Karlsson Bergman (SD)

Runar Filper (SD) *Mikael Strömberg (SD)*

Emma Altenhammar (SD)